

עפ"ת 53731/08/15 - אבנר אלחיאני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 53731-08-15 אלחיאני נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

המערער: אבנר אלחיאני

ע"י ב"כ עו"ד יוסי ראובן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ע"י ב"כ עו"ד טל מושקוביץ

פסק דין

בפניי ערעור על הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה (כב' השופטת שרית זוכוביצקי-אורי), אשר הרשיעה את המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

בית המשפט קמא הטיל על הנאשם תשלום קנס בסך 750 ₪, פסל את רישיון הנהיגה שלו לתקופה של 11 חודשים ו-29 ימים, וכן הטיל עליו 14 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, ושני חודשי מאסר על תנאי על עבירות שעניינן נהיגה בפסילת רישיון, או גרימת תאונת דרכים שנגרמה בה חבלה של ממש.

כאמור, הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין.

בהתאם לאמור בכתב האישום, בתאריך 11.2.13, בשעה 07:45, נהג הנאשם במכונית משא בכביש 60 באזור שיפוט ירושלים. נטען, כי הנאשם נהג ברשלנות, כאשר סטה בנסיעתו לנתיב הנגדי ופגע במכונית משא אחרת, אשר נסעה בניגוד לכיוון נסיעת הנאשם. כתוצאה מההתנגשות, נהדף רכבו של המערורב לאחור ופגע ברכב אחר.

התביעה טענה, כי רשלנותו של הנאשם התבטאה בכך שסטה מנתיב נסיעתו ללא הסבר סביר, תוך גרימת הפרעה וסיכון, ובכך גרם לתאונת דרכים בה נחבלו בגופם חבלה של ממש הנאשם ושני המערורבים.

הוראות החיקוק שיוחסו למערער, היו גרימת נזק לרכוש או אדם, רשלנות, סטייה מנתיב וחבלה של ממש.

טענתו העיקרית של ב"כ המערער הייתה, כי מחמת פציעתו הקשה של המערער, הוא אינו זוכר את נסיבותיה וכי אינו יכול לומר מה קרה ברכב עובר לסטייתו שמאלה, ולפיכך, כך טען, הייתה מוטלת על המשטרה החובה לחקור כראוי את נסיבות התאונה, את מצב הדרך ואת כלי הרכב.

ביתר פירוט, טען ב"כ המערער, כי הבוחן המשטרתי לא חתר להגיע לחקר האמת, וכי לא בדק את כל האפשרויות שיכלו לגרום לתאונה. כך, לדוגמא, נטען, כי היה על הבוחן המשטרתי להורות על שמירת רכב המערער במתקן משטרתי כדי לאפשר לבוחן ההגנה לבדוק את הרכב ולהצביע על קיומו של כשל מכני, לרבות תקר בגלגל.

ב"כ המערער ביקש מבית המשפט שלערעור לצפות ולהאזין לדברי הבוחן המשטרתי בתקליטור, ולפיכך ניתן פסק דין זה רק לאחר שהוגש תקליטור על פי הנחיות מזכירות בית המשפט ומובן, כי צפיתי בתקליטור.

יאמר מיד, פרט לקללה מיותרת שהשמיע הבוחן המשטרתי, והמילים "חבל שבאתי לכאן", לא מצאתי כי הצפייה וההאזנה בתקליטור זה יכולה להועיל להגנת המערער.

בסופו של יום, המדובר בערעור על קביעות עובדתיות ומהימנות, וכידוע, בית המשפט שלערעור לא מתערב בסוגיות אלה. בית משפט קמא קבע, כי אינו מקבל את גרסתו של מומחה ההגנה, ולעומת זאת, מקובלת עליו גרסת הבוחן המשטרתי, לפיה החריצים שנוצרו בכביש הינם כתוצאה מהתאונה. כמו כן, קיבל בית משפט קמא את עמדת הבוחן המשטרתי, כי לו היה המערער מגיב לסטיית הרכב, היה ניתן לראות סימני בלימה על הכביש, וכי העובדה שהמערער לא הגיב לסטייה, מלמדת על הסחת דעת או הירדמות בנהיגה.

לכך יש להוסיף, כי נהג רכב פרטי מסר, כי לא היה מדובר בסטייה חדה, אלא מדובר בסטייה מתונה שנראית כדבר הכרוך בהיסח הדעת. יתרה מזו, קודם לכן, נסע המערער לאילת והודה כי הוא היה עייף עקב הנסיעה לאילת ולכן לא עבד ביום ראשון. ביום שני לפנות בוקר, הגיע המערער לעבודה לחלוקת מאפים בשעה 4:30 במקום ב-3:00.

לא מצאתי, כי נפל פגם במסקנת הבוחן המשטרתי, אשר שלל את האפשרות שהצמיג ברכב בו נהג המערער התפוצץ קודם התאונה, וכי סימני החריצה נגרמו בשל כך.

מקובלת עליי עמדת בית משפט קמא, כי לא כל ספקולציה, ובוודאי לא במקרה דנן, מעלה ספק סביר.

לכך יש להוסיף את דברי הבוחן המשטרתי, כי לא היה טעם לשלוח את המשאית לבדיקה בסדנה של המשטרה "מאחר וכל מכלולי הרכב קרסו. אי אפשר היה לשחזר" (ישיבת יום 21.10.14, ש' 6), ובהמשך "מפנה לתמונה 8, כל האופן הרוס ואין מחלוקת שזה נגרם כתוצאה מהתאונה ולא ככשל עובר לתאונה" (שם, ש' 12-13).

נכון הדבר שהבוחן המשטרתי העיד בפני שופטת תעבורה שונה משופטת אליה הועבר התיק לשמיעה (עקב מעבר לבית משפט השלום), אך הדבר נעשה במסגרת הוראות החוק וב"כ המערער, לא ביקש לזמן את הבוחן לעדות פעם נוספת, ושיקוליו עמו.

סוף דבר - הערעור נדחה.

המערער יפקיד את רישיונו וישלם את הקנס עד ולא יאוחר מיום 15.12.15.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג בכסלו תשע"ו, 25 בנובמבר 2015, בהיעדר הצדדים.

אמנון כהן, שופט בכיר